

Література

1. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII (із змін. та допов.) // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 30. – Ст. 542.

2. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1403-VIII (із змін. та допов.) // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 29. – Ст. 535.

3. Інститут приватних виконавців в Україні: бути чи не бути? Плюси і мінуси законодавчих нововведень [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/ua/opinions/1421958-institut-privatnih-vikonavciv-v-ukrayini-but-i-chi-ne-but-i>.

4. Стручаєва К. Приватні виконавці: міжнародний досвід / Катерина Стручаєва // Юрист&Закон [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу: <http://juscutum.com/ru-chastnye-ispolniteli-mezhdunarodnyu/>.

5. Становлення приватного виконавця в Україні // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 4. – С. 25-29.

УДК 346.9 (043.2)

Журавльова В.Г., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козачок І.Я., к.ю.н.

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Перш за все, на теоретичному та законодавчому рівні є необхідність виділяти ринок альтернативних джерел енергії, що потребує окремого правового регулювання.

Господарсько-правове забезпечення механізму господарювання в сфері альтернативної енергетики складається з таких елементів:

1) Суб'єкти альтернативної енергетики є державної та приватної форми власності, створені у таких організаційно-правових формах: державне підприємство, комунальне підприємство, товариство з обмеженою відповідальністю, акціонерне товариство, приватне підприємство, фізична особа-підприємець, виробничо-енергетичне об'єднання, зовнішньоекономічна асоціація.

2) Державними органами влади в сфері альтернативної енергетики є: Кабінет Міністрів України; Міністерство енергетики та вугільної промисловості України; Національна комісія, що здійснює регулювання в сфері енергетики України (НКРЕ); Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження; Державна інспекція з експлуатації електричних станцій і мереж [2, с. 144].

3) Для регулювання альтернативної енергетики застосовуються спеціальні засоби правового регулювання: зелений тариф, податкові пільги, фінансові пільги щодо приєднання до електричних мереж тощо [3, с. 518].

З огляду на вище вказане, ринок енергії з альтернативних джерел є частиною електроенергетичного комплексу України та являє собою сферу діяльності суб'єктів господарювання незалежно від їх відомчої належності та форм власності, що займаються виробництвом, передачею, постачанням електричної енергії, генерованої з альтернативних джерел.

Прикладом може слугувати такий вид альтернативної енергетики, як сонячна енергія, а саме у сфері виробництва сонячної енергії застосовуються такі засоби державного регулювання: встановлення «зеленого» тарифу для альтернативної енергії та встановлення податкових преференцій [4, с. 183]. Купівля всієї електричної енергії, виробленої на електростанціях України, у тому числі з альтернативних джерел, здійснюється в рамках єдиного оптового ринку за встановленими тарифами. З метою стимулювання виробництва енергії з альтернативних джерел та часткової компенсації вартості виробництва продукції законом «Про електроенергетику» встановлено «зелений» тариф як спеціальний тариф, за яким закуповується електрична енергія, вироблена на об'єктах електроенергетики, що використовують альтернативні джерела енергії. Для суб'єктів господарювання, які виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел енергії, «зелений» тариф встановлюється до 1 січня 2030 року [1].

Застосування «зеленого» тарифу передбачає: 1) купівлю-продаж енергії на оптовому ринку за підвищеною вартістю; 2) гарантію закупівлі всієї електроенергії, виробленої на об'єктах електроенергетики, що використовують альтернативні джерела енергії, і не проданої за договорами безпосередньо споживачам або енергопостачальним компаніям, за встановленим «зеленим» тарифом, а також щодо розрахунків за таку електроенергію в повному обсязі, у встановлені строки та грошовими коштами у порядку, встановленому законом.

Законом України «Про електроенергетику» передбачається, що електрична енергія, вироблена з енергії сонячного випромінювання об'єктами електроенергетики, які вмонтовані (встановлені) на дахах приватних домогосподарств, величина встановленої потужності яких не перевищує 10 кВт, придбавається в обсягах, що перевищує споживання електроенергії такими домогосподарствами, за «зеленим» тарифом енергопостачальниками для споживання на території здійснення ліцензованої діяльності [5].

Виробництво такої електроенергії може здійснюватися без відповідної ліцензії. Порядок продажу та обліку такої електроенергії, а також розрахунків за неї затверджується національною комісією, що здійснює

державне регулювання у сфері енергетики.

Отже, господарсько-правове регулювання на ринку альтернативної енергетики повинно бути прозорим, простим у межах законодавства (процедура затвердження «зеленого» тарифу, визначення змісту місцевої складової), оскільки забезпечення енергетичної безпеки держави в майбутньому є необхідним та еволюційним. Тому, впровадження відновлювальної енергетики в енергетичний комплекс країни повинно реалізуватися відповідно до чинного законодавства, а саме через ринок, що діє відповідно до встановлених «розумних» меж чіткої та ефективної норми.

Література

1. Енергетична стратегія України на період до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/FIN3853
2. Дудченко О. Альтернативні джерела енергоресурсів в Українському Причорномор'ї: аналіт. зап. / О. Дудченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.niss.od.ua/p/285.dog
3. Кузьміна М.М. Проблемні аспекти правового регулювання ринку альтернативної енергетики / М.М. Кузьміна. – Харків: Право, 2013. – 518 с.
4. Могилко О.В. Аналіз перспектив розвитку сонячної енергетики та інших альтернативних джерел енергії України / О.В. Могилко // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. – № 30. – С. 51-53.
5. Шевченко В. Використання енергозберігаючих технологій в країнах ЄС: досвід для України. Аналітична записка. [Електронний ресурс] / В. Шевченко. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/262/>.

УДК 346(043.2)

Зінченко М.М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козачок І.Я., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

На сучасному етапі розвитку нашої держави господарське законодавство перебуває в невпинному процесі становлення. В силу того, що в Україні запроваджуються нові ринкові відносини, які ще не зазнали відповідного законодавчого регулювання, також варто додати, наявність колізій і прогалин у законодавстві.

Одночасне прийняття, а також набуття чинності Господарським та Цивільним кодексами України породжує ще таку проблему, як усунення колізій між їх положеннями (щодо господарських товариств; правового